יום א', ט"ז בחשון תשס"ח (28 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

5. ***סוף תקופתנו***

אבל מאידך גיסא, מאיין נובע דבר זה גופא, שבני ישראל דוקא עומדים בראש התנועות הסוציאליות העולמיות, אם לא רגש הצדק המפעם אצלם מתוך ירושה עוד מאברהם אבינו, שעליו אמר ה' [בפרשת השבוע – פר' "וירא"]: "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו, ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט." [בראשית י"ח 19] ואם מדרך ה' רחוקים המה, הנה בכל זאת בכח הירושה הנ"ל מדגישים הם כל כך את הצדק והמשפט.

... וחבל שלקחו את המשיח הגדול שלנו ופררו אותו לפרורים קטנים מאד, וכל אחד לקח לו חלק קטן מהפרורים הללו. המתבוללים לקחו ממנו את התעודה שלו, וגם זאת – להלכה בלבד, ואותו גופו השליכו אחרי גווים. הלאומיים החילוניים לקחו את המקום שבו הוא צריך להתגלות, ... אבל על נשמתו אין הם רוצים לדעת. והשמאליים לקחו ממנו את רעיון ה"אינטרמציונלי" ולא יותר. השאיפה של **"ונהרו אליו כל הגויים"** [ישעיה ב' 2] יש להם, אבל כמה רחוקים הם מרישא דקרא (=תחילת הפסוק) **"ונכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים."**

... התקופה האחרונה, הנמשכת מימי מנדלסון עד היום הזה, מחולקת לשני חלקים: חלקה הראשון – תנועת ההתבוללות, וחלקה השני – תנועת הלאומיות החילונית. נוסף על הצד השווה שבהן בנוגע לשרשן הסוציולוגי, יש להראות על צד השווה שלהם גם בכיוון: הכיוון של שיווי זכויות. לשתי התנועות היה כיוון זה למטרה סופית. אלא שבעוד שהמתבוללים חשבו על שיווי זכויות של כל פרט ופרט, בתור אדם, הנה התנועה הלאומית שאפה לשיווי זכויות לאומית לישראל בתור אומה אחת מאומות העולם.
הראשונה כאילו שכחה לגמרי שיש אומות העולם ואין בני אדם – "אין אומות העולם קרויות אדם" [מסכת יבמות ס"א.] אין אדם שיהיה סתם אדם, אלא תמיד קשור הוא באיזו אומה שהיא, והזכויות אינן זכויות אם הן מקיפות רק את חייו הפרטיים של האדם, ואינן מקיפות את חייו הלאומיים.

[6/...]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל